

ادامه از صفحه اول

خطر کود فاز دوم برج میلاد

با توجه به مسائل و اختلافات میان مدیریت شهری و بنیاد تعاون ناجا به‌نظر نمی‌رسد در آینده نزدیک توافقی میان طرفین برای برون‌رفت از وضعیت فعلی حاصل شود و با وجود پیگیری و دغدغه‌مندی اعضای شورای شهر تهران برنامه روشنی برای تعیین تکلیف برج میلاد و کود عمیق مجاور آن پیش‌بینی نشده است و کم‌اکان مشخص نیست که آیا فاز دوم اجرا می‌شود یا خیر و اگر اجرا نمی‌شود، سرنوشت کودبرداری عمیق در مجموعه‌ای که به‌عنوان یکی از نمادهای مهم پایتخت ایران است، چه می‌شود؟ آنچه مهم است، ایمنی و امنیت این کود است. ضرورت مشارکت مدیریت شهری و بنیاد تعاون ناجا برای ایمنی‌بخشی به این کود تا تعیین تکلیف حقوقی، امری جدی و حیاتی برای حفظ سازه‌های مجاور است.

آمارهای ارائه‌شده از سوی شهرداری تهران نشان می‌دهد قریب به ۴۴۲ کود ره‌اشده در سرتاسر پایتخت وجود دارند که تا تاریخ ۱۳۹۷/۷/۷ ۲۲۱ مورد رسیده است. اطلاعات احصاشده از سطح مناطق ۲۲گانه شهر تهران در این ارتباط نشان می‌دهد که از میان ۲۲۱ کود موجود در محدوده قانونی شهر تهران، ۸۴ کود پرخطر، ۴۵ کود میان‌خطر و ۹۲کود کم‌خطر محسوب می‌شوند. لازم به ذکر است که تشخیص و تمایز گودهای ره‌اشده از حیث میزان خطر به عواملی از قبیل عمق کود طبق مبحث هفتم مقررات ملی ساختمان بی و بی‌سازی (ایجاد کود با شیب پایدار یا با دیوار قائم، تراوش آب در کود) و وجود سازه‌های حساس از هم‌جوار یا کود بستگی دارد. اگر بخواهیم از منظر مالکیت گودها را ارزیابی و دسته‌بندی کنیم، قریب به ۳۰ درصد از گودهای ره‌اشده متعلق به ارگان‌های دولتی و حدود ۱۵ درصد متعلق به شهرداری تهران است که قریب به ۳۵ درصد از این آمار در زمره گودهای پرخطر قرار دارند. ارقام مذکور نشان می‌دهد که مدیریت شهری باید در کام اول رفع خطر از گودهای ره‌اشده مربوط به مالکیت خود و سایر ارگان‌های دولتی را برای الگوسازی در دستور کار قرار دهد و سپس رفع خطر از گودهای ره‌اشده مربوط به اشخاص حقیقی را پیگیری کند. واقعیت آن است که مسئله گودهای ره‌اشده و فرونشست‌های حاصل از آن در چند سال گذشته به دلیل رویکرد درآمدمحوری در مناطق ۲۲گانه و طی‌نشدن فرایند قانونی صدور پروانه، تشدید و همچنین با توجه به اینکه زمان مقاومت‌سازی جداره اغلب گودها از طریق تیلینگ منقضی شده، این پدیده به یکی از مسائل اساسی مدیریت شهری تبدیل شده است.

با توجه به اهمیت تأمین ایمنی مجموعه برج و رفع خطر از کود، مجددا در تیرماه ۱۳۹۷ جلسه‌ای از سوی شورای شهر تهران و به‌صورت مشخص کمیسیون شهرسازی و معماری و کمیسیون حمل‌ونقل و عمران شورای اسلامی شهر تهران با حضور تامعی ذی‌نفعان ترتیب داده و مقرر شد تا اوایل شهریور تعیین تکلیف وضعیت کود و شریک پروژه فاز دوم برج میلاد توسط معاونت مالی و اقتصاد شهرداری تهران از طریق مذاکره با مقامات عالی دو نهاد اقدام و نتایج آن جهت تصمیم‌گیری به شورای اسلامی شهر تهران ارائه شود که با وجود پیگیری‌های انجام‌شده تاکنون این مهم حاصل نشده است.

به‌طورکلی گزارشات دریافتی نشان می‌دهد که درحال‌حاضر پایش کود برج میلاد توسط بنیاد تعاون ناجا در حال انجام است اما به دلیل پیچیدگی‌های مسئله و اهمیت موضوع از منظر ایمنی، ضروری است درخصوص موارد ذیل بین مدیریت شهری و بنیاد تعاون ناجا همکاری‌های لازم شکل بگیرد و شهرداری تهران نیز به اطلاعات و مدارک فنی پروژه دسترسی داشته باشد:

۱. پایش و کنترل مستمر کود به منظور بررسی تغییر مکان‌های احتمالی نیازمند همکاری و مذاقه بیشتر توسط طرفین است.
۲. با توجه به اهمیت وافر موضوع و وضعیت مخاطره‌آمیز کود، پروژه توسط صاحب‌نظران به‌عنوان کود بسیار خطرناک قلمداد می‌شود که ضرورت دارد بنیاد تعاون ناجا هماهنگی‌های لازم را به شهرداری تهران به‌عنوان مالک انجام و به‌صورت مشترک پایش کود، کنترل تغییر رفتار خاک، تأمین ایمنی و رفع خطرات احتمالی کود انجام شود.
۳. بررسی ها نشان می‌دهد که الگوی تغییر شکل توده خاک از پیش‌بینی صورت‌گرفته فراتر رفته و ادامه این روند با توجه به ناپایداری کود، ساختمان‌های مرکز همایش‌ها را تحت‌الشعاع قرار داده که ضروری است تدوین طرح ایمن‌سازی کود با همکاری طرفین در دستور کار قرار گیرد و هرچه سریع‌تر نسبت به تعیین تکلیف کود تصمیم‌گیری نهایی صورت گیرد.

«عضو شورای شهر تهران

شرق: حسن روحانی، روز گذشته وزرای پیشنهادی خود برای چهار وزارتخانه اقتصادی دولت یعنی وزارت کار، صمت، اقتصاد و راه را به مجلس شورای اسلامی معرفی کرد. گزینه‌هایی که هرکدام به دلایلی موردانتقاد نمایندگان مجلس از طیف‌های گوناگون و کارشناسان حوزه‌های مختلف قرار گرفته‌اند و این انتقادات در کنار شرایط حساس و ویژه کشور، حدس و گمان درباره امکان موفقیت آنان در کسب اعتماد مجلس را ناممکن کرده است؛ اما این چهار چهره چه کسانی هستند و چه سوابقی دارند؟

از سیمیه به آزادی

محمد شریعتمداری، وزیر سابق صنعت، معدن و تجارت، گزینه پیشنهادی حسن روحانی برای نخستن بر صندلی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است. سیاستمدار ۵۸ ساله‌ای که در دولت اول روحانی، سمت معاون اجرایی رئیس‌جمهور را بر عهده داشت و در دولت دوم او به‌امید تکرار کارنامه قابل‌محو هشت‌ساله‌اش در وزارت بازرگانی دو دولت محمد خاتمی، با ۴۴۱ رأی موافق نمایندگان مجلس به وزارت صنعت معدن و تجارت رسید اما در نهایت پس از گذشت فقط یک سال از وزارتش، در دوراهی استیضاح یا استعفا، دومی را برگزید. تاظم‌های حاصل از خروج آمریکا از برجام و به‌هم‌خوردن ثبات تجاری کشور تنها مشکل نبود که شریعتمداری را در مقام وزیر صمت در موقعیتی دشوار قرار دارد. میراث به‌جامانده از وزیری که حتی توانایی استفاده از کارتابل هیئت دولت را نیز نداشت در کنار تاوان سنگین حفظ مدیران ارشد دوره قبلی نیز به چالش‌هایی جدی برای شریعتمداری تبدیل شدند. پرونده واردات بیش از شش هزار خودرو از طریق گمرکات رسمی که با رخنه در یکی از سامانه‌های وزارت صمت انجام شد، در کنار بازداشت برخی مدیران ارشد این وزارتخانه و حواشی حاصل از آن، ضربه بزرگی به کارنامه شریعتمداری بود که بعید به‌نظر می‌رسد در جلسه رأی اعتماد آتی، از چشم مخالفان وزیر پیشنهادی کار دور بماند. آشفتگی‌ها و تخلفات گسترده در تخصیص دلار ۲۴۰۰تومانی نیز یکی دیگر از حواشی مهم دوران وزارت شریعتمداری در این وزارتخانه بود که در کنار جدال‌های پنهان و آشکار او با برخی از چهره‌های کابینه، شرایط را برای مانن شریعتمداری در وزارت صمت غیرممکن کرد. سرانجام او پیش از آنکه توسط مجلس از مقام وزارت خلع شود تن به استعفا داد، اگرچه شریعتمداری با این استعفا از آزمون مجلس برای سنجش کارنامه‌اش دوری جست اما معرفی او

اقتصاد

رئیس‌جمهور گزینه‌های پیشنهادی خود را برای تصدی ۴ وزارتخانه اقتصادی دولت معرفی کرد

۴ وزیر در یک نامه

محمد شریعتمداری

یک برنامه‌ریز

به‌عنوان وزیر پیشنهادی تعاون، کار و رفاه اجتماعی باز هم او را در موقعیت سنجش توسط مجلس قرار داد. در شرایطی که مخالفان حضور شریعتمداری در وزارت کار، به عدم تخصص او در امور مربوط به این وزارتخانه اشاره می‌کنند، برخی منتقدان نیز اضافه می‌کنند حضور یک وزیر غیرمتخصص در این وزارتخانه، در شرایطی که تعداد زیادی از مدیران ارشد وزارت کار به دلیل بازنشتگی در آستانه پایان خدمت قرار دارند، می‌تواند ضربات جبران‌ناپذیری به این وزارتخانه مهم وارد کند. دراین‌بین شریعتمداری نیز روز گذشته در همایش ملی روز صادرات ضمن انتقاد از وضعیت امور جاری و عدم اختیار مدیران گفت: «اگر شجاعت به مدیران دولتی برنگردد، کارها درست نمی‌شود». شریعتمداری سپس خطاب به معاون اول رئیس‌جمهور که در این همایش حاضر بود، گفت: «آقای جهانگیری من امروز که در میان شما نیستم، اگر این مسیر ادامه پیدا کند، هیچ مدیر دولتی‌ای پای سندی را امضا نمی‌کند و هیچ فردی جرئت امضای سند ندارد و همه را به وزیر مموکل می‌کند. اکنون برخی رایزنان بازرگانی هفت ماه است که حقوق نگرفته‌اند اما کسی جرئت نمی‌کند که تأمین حقوق آنها را از منابع غیر بپردازد. این به مصلحت کشور نیست، من که دیگر نیستم، هیچ جای دیگر هم مرا به کار نگیرد؛ چون اگر این روند ادامه یابد، حضور و وجود من کارایی ندارد». جملاتی که می‌تواند به پای کس شریعتمداری به مخالفانش تعبیر شود و شانس انتقال او از خیابان سیمیه به خیابان آزادی را از بین ببرد.

فرهاد دژپسند، اقتصاددان ۵۶ساله بهشهری معاوان سابق محمدباقر نوبخت در سازمان برنامه‌بودجه، گزینه پیشنهادی روحانی برای وزارت اقتصاد است. دانشیار دانشگاه شهید بهشتی که سوابقی مانند معاونت وزارت بازرگانی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی را نیز در کارنامه دارد، در حالی به‌عنوان وزیر اقتصاد از سوی روحانی به مجلس معرفی می‌شود که نزد اقتصاددانان بیشتر به‌عنوان چهره‌ای برنامه‌ریز شناخته می‌شده و مشخص نیست تا چه حد بتواند در شرایط فعلی اقتصاد کشور که نیازمند تصمیمات سریع و قطع از سوی وزرای اقتصادی است، موفق عمل کند؛ ایرادی که پیش از این به مسعود کرباسیان، وزیر سابق اقتصاد و دارایی نیز وارد می‌شد.

اگرچه دژپسند تا امروز معاون محمدباقر نوبخت در سازمان برنامه‌وبودجه است، اما شنیده‌ها حکایت از این دارد که او گزینه پیشنهادی نوبخت برای این وزارتخانه نبوده است. دژپسند که سابقه تألیف چند کتاب اقتصادی و تدوین چند برنامه جامع‌کشوری مانند برنامه تحقق عدالت اجتماعی، اشتغال فراگیر و رونق تولید و اشتغال را در کارنامه دارد، برای کسب رأی اعتماد از مجلس نیازمند حضوری پرقدرت در صحن علنی است و به دلایل متعددی، تا زمان شمارش آرای نمایندگان نمی‌توان حدس در ز شانس او برای نشستن بر صندلی وزارت اقتصاد و دارایی دولت دوازدهم چقدر است.

جهانگیری در مراسم روز ملی صادرات مطرح کرد

شرط مذاکره با آمریکا

لایه‌لای خبرهای دیروز، تناقض‌های زیادی به نقل از مسئولان قوه مقننه داشت و مشخص نیست اجرای بنزین دوزخی در دستور کار قرار ندارد یا معاون اول رئیس‌جمهور در جریان این اتفاق نیست.

آغاز سختگیری درواردات مواد اولیه دارو

جهانگیری در سخنرانی خود عنوان کرد: دولت‌ها با سیاست‌گذاری‌های خود می‌توانند شاخص‌های اقتصادی را به سمت ثبات حرکت دهند، دولت یازدهم موفق بوده است که این ثبات را به اقتصاد کشور بازگرداند.معاون اول رئیس‌جمهور نیم‌نگاهی هم به خروج آمریکا از برجام داشت و گفت: مذاکرات نفس‌گیر برجام به پایان رسید، اما ترامپ بعد از روی‌کارآمدن، این توافق بین‌المللی را بر هم زد. برخی توصیه می‌کنند که بروید و حرف ترامپ را بشنوید و قبول کنید اما روحیه و غیرت ایرانی اجازه نمی‌دهد چنین اتفاقی رخ دهد؛ زیرا ما توافق کردیم و شورای امنیت هم به این توافق مهر تأیید زد. حال اگر یک فرد بگوید که من این توافق را قبول ندارم، ما باید برویم، و یگویم که چه چیزی را قبول داری تا ما آن را اجرا کنیم؟ این خلاف روحیه جوانمردی است. ترامپ باید دست از کار اشتباه خود بردارد تا از موضع برابر و انسانیّت با هم صحبت کنیم،به گفته او، به نظر می‌رسد آمریکایی‌ها که تحریم‌های خود را از روی آبرو ۱۳ آبان بنا کرده‌اند، پیش از موعد در شاخص‌های نفت، بانک و حمل‌ونقل که زیربنای درآمدی اصلی کشور است، تحریم را آغاز کرده‌اند. تعدادی از کشورها تسلیم ترامپ شده و خرید نفت از ایران را صفر کرده‌اند. البته ما هم دست‌بسته نبودیم و راهکارهایی را پیدا کرده‌ایم که علی‌رغم اینها نفت را صادر کنیم.جهانگیری تحریم‌های آمریکا را علیه ملت ایران نمی‌داند و تحریم را از دروغ‌گویی آمریکا درباره اعمال‌نکردن فشار برای تأمین نیازهای اساسی و ضروری مردم سخن گفت. آن‌طورکه او اعلام کرد: آمریکا در همین چند ماه اخیر روی تأمین مواد اولیه داروی مسود نیاز ایران سختگیری‌هایی را آغاز کرده است. ضمن اینکه در نحوه انتقال پول برای تأمین کالا‌های اساسی مردم هم موانعی ایجاد کرده است.

پیمان‌سپاری ارزی سیاستی نادرست

به اعتقاد معاون اول رئیس‌جمهور که بخش خصوصی را خوب می‌شناسد و این‌بخش را موتور محرک اقتصاد ایران می‌داند، پیمان‌سپاری ارزی حرف بیخودی است.او گفت: سه‌بار در دوران مدیریت خود با پیمان‌سپاری ارزی مواجه شده‌ام. در دولت اصلاحات و سازندگی این مسئله را تجربه کرده‌ام. در آن مقطع ما مهم‌ترین مسئولیت را در این زمینه می‌دیدیم که پیمان‌سپاری حرف بیخودی است، تحریم همه‌الیه نداشتیم و نوربخش، رئیس کل بانک مرکزی وقت نیز تا قبول کند که پیمان‌سپاری ارزی باید برداشته شود، بسیار زمان از دولت گرفت. جهانگیری مسئولیت خود در دولت یازدهم را هم حذف پیمان‌سپاری ارزی در کوتاه‌ترین زمان ممکن اعلام کرد و افزود: ما درحال‌حاضر هم می‌گوییم که پیمان‌سپاری ارزی را اجرا نمی‌کنیم، بلکه باید امتیازات معافیت مالیاتی صادراتی برای کسی که ارز را نمی‌آورد، حذف شود. معاون اول رئیس‌جمهور در بخش دیگری از سخنان خود خطاب به صادرکنندگان معترض به سیاست‌های دولت به این نکته اشاره کرد که این افراد پشت درهای بسته و در حضور جهانگیری، اعتراض چندانی به سیاست‌های دولت ندارند.به گفته او، در دولت یازدهم، رئیس‌جمهور بیشتر متمرکز بر بحث برجام بوده و تمرکز معاون اول هم بر برنامه‌های اقتصادی نبوده است. معاون اول رئیس‌جمهور همجنین از فعالان بخش خصوصی خواست که پیشنهادات خود درباره بازگرداندن

گزارش

سؤال از وزیر، مشکلات کمبود آب راحل نمی‌کند تنش‌زدایی با حذف زیاده‌خواهی

لیلا مرگن

● در دو سال گذشته، بیش از ۱۰ بار خط لوله انتقال آب اصفهان به یزد شکسته شده است. تنش‌های مکرر در شرق اصفهان، بستری را فراهم کرده است تا نماینده این استان، وزیر نیرو را به مجلس فقا بخواند. نمایندگان خانه ملت روز گذشته از توضیحات ارائه‌شده از سوی رضا اردکانیان که تغییر اقلیم، افزایش جمعیت و کاهش منابع آبی را عامل مشکلات زاینده‌رود اعلام کرده است، قانع نشده‌اند. اگرچه مشکلات عدیده‌ای در سیاست‌های آب کشور وجود دارد، اما برنامه‌ریزان استان اصفهان هم در شرایط پیش‌آمده فعلی، چندان بدون تقصیر نیستند. سیاست‌گذاران این استان و البته مردم آن، هم فوлад می‌خواهند، هم برنج لنجان، هم سیب سمیرم را برندار می‌کنند و هم زاینده‌رود را پویا می‌خواهند! آنها تمام آب زاینده‌رود را برای اصفهان می‌خواهند و هیچ حقی برای ساکنان بالادست زاینده‌رود؛ یعنی مردم چهارمحال‌وختیاری قائل نیستند و مایل‌اند پروژه‌های توسعه‌ای در این استان متوقف شود. اگرچه می‌توان دغدغه کشاورزان شرق اصفهان را درک کرد، اما راهکار ساماندهی به مشکل حبابه‌ها، مقابله با توسعه بیشتر در حوضه آبریز زاینده‌رود و تمرکز بر برنامه‌های کنترل مصرف است؛ مسئله‌ای که اغلب نمایندگان مجلس در آستانه انتخابات این استان و البته مردم آن، هم فوлад می‌خواهند، هم برنج لنجان، هم سیب سمیرم را برندار می‌کنند و هم زاینده‌رود را پویا می‌خواهند! آنها تمام آب زاینده‌رود را برای اصفهان می‌خواهند و هیچ حقی برای ساکنان بالادست زاینده‌رود؛ یعنی مردم چهارمحال‌وختیاری قائل نیستند و مایل‌اند پروژه‌های توسعه‌ای در این استان متوقف شود.

اگرچه می‌توان دغدغه کشاورزان شرق اصفهان را درک کرد، اما راهکار ساماندهی به مشکل حبابه‌ها، مقابله با توسعه بیشتر در حوضه آبریز زاینده‌رود و تمرکز بر برنامه‌های کنترل مصرف است؛ مسئله‌ای که اغلب نمایندگان مجلس در آستانه انتخابات این استان و البته مردم آن، هم فوлад می‌خواهند، هم برنج لنجان، هم سیب سمیرم را برندار می‌کنند و هم زاینده‌رود را پویا می‌خواهند! آنها تمام آب زاینده‌رود را برای اصفهان می‌خواهند و هیچ حقی برای ساکنان بالادست زاینده‌رود؛ یعنی مردم چهارمحال‌وختیاری قائل نیستند و مایل‌اند پروژه‌های توسعه‌ای در این استان متوقف شود. افزایش مصرف، رشد جمعیت و تغییرات اقلیمی در عامل بروز مشکل برای حقایبه کشاورزان معرفی کرد. به اعتقاد وزیر نیرو باید سیاست واحدی برای تأمین حبابه‌ها از طرف دولت و قوه مقننه اتخاذ شود. به گفته اردکانیان، در سال آبی ۹۶-۹۷، میزان آورد رودخانه زاینده‌رود به کمترین درصد خود در ۵۲ سال اخیر رسیده است و تغییر در دما و کاهش حجم بارش‌ها نیز سبب شده است دیگر نتوانیم مانند گذشته حبابه‌ها را تأمین کنیم.

آن‌طور که او گفت: هر ۱۰ سال سهم شرب آب زاینده‌رود افزایش یافته است و به تبع آن سهم آب کشاورزی کاهش داشته است. اگرچه تأکید وزیر نیرو درباره بازچرخانی آب در بخش صنعت و تأمین آب این بخش از راه تصفیه مجدد آب، یکی از ابهام‌های مهم سخنان دیروز او در مجلس بود و به‌درستی مشخص نبود بخش صنعت استان اصفهان با کدام سرمایه‌گذاری و در چه زمانی، چه میزان از آب مورد نیاز خود را از مسیر بازچرخانی آب تأمین کرده است، اما قانع‌نشدن نمایندگان مجلس از توضیحات ارائه‌شده از سوی وزیر نیرو نیز جای شگفتی دارد. کشاورزان شرق اصفهان از خشک‌سالی‌های مکرر این سال‌ها به‌شدت آسیب دیده‌اند، اما آیا این درست است که خط لوله انتقال آب شرب شهر یزد را (که به گمان مردم اصفهان صرف صنایع سرمایهک و کاشی و یزد می‌شود) مرتب بشکنند تا هیچ آبی به استان یزد منتقل نشود؟ آیا می‌توان در اصفهان سطح زیر کشت برنج را به‌شدت افزایش داد و حتی این محصول آبربر را در قلب کویر مرکزی ایران کاشت و از سابقه تاریخی کشت برنج در لنجان دفاع کرد، اما مردم چهارمحال‌وختیاری را منته به برداشت بیش از حد از منابع آبی کرد؟ آیا بازگرداری بیش از حد جمعیتی در استان اصفهان و مهاجرپذیریودن این استان، تأکید بر توسعه صنعتی و مسائلی از این دست، حقایبه کشاورزان شرق اصفهان را بلعیده است یا خط لوله انتقال آب یزد مشکلاتی چنین عظیم را به وجود آورده است؟ حجم آب انتقالی به یزد چقدر است و حقایبه کشاورزان شرق اصفهان چه میزان باید باشد؟

از اتجا که آمار و ارقام درستی از سوی وزارت نیرو درباره میزان مصارف و منابع در این حوضه آبریز پرتنش در اختیار عموم قرار ندارد، به‌درستی نمی‌توان قضاوت کرد که کدام عامل بیش از دیگر عوامل، قبابیه بخش کشاورزی اصفهان را دچار مشکل کرده است. اما مردم اصفهان که زاینده‌رود مصنوعی نمی‌خواهند، باید چشم و گوش دستگاه‌های مجری باشند تا با حفر چاه غیرمجازی که حبابه‌هایشان را به‌شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد، مقابله کنند. آنها سیب و سمیرم و برنج لنجان را به قیمت نابودی کارون می‌خواهند و مایل‌اند یک اپر پروژه انتقال آب دیگر سرشاخه‌های کارون برای تأمین آب رودخانه زاینده‌رود اجرا شود! در حالی که پروژه‌های انتقال آب تاکنون برای آنها وضعیت بهتری را به ارمغان نیاورده است. نمایندگان مجلس چه از پاسخ‌های وزیر نیرو قانع بشوند و چه نشوند، واقعیت این است که پتانسیل‌های سرزمینی ایران اجازه توسعه بیشتر صنعت به‌ویژه در فلات مرکزی را به ما نمی‌دهد. بنابراین بهتر است به‌جای بحث بر سر حبابه‌هایی که به دلیل قانون‌گذاری‌های گذشته دچار اشکال شده‌اند، نمایندگان خانه ملت مراقب باشند پروژه صنعتی جدید دیگری بدون توجه به پتانسیل‌های آبی در هیچ کجای ایران اجرا نشود.